

לאן מוביל היוֹבֵל?

"הביתה"...

מילה כל כך יומיומית.

נסו לומר אותה, בשקט, לעצמכם כמה פעמים, ותחושו כמה אינה סתמית. כמה רווית כיסופים היא, ופשטותה מעלה דמעות.

על אחת כמה וכמה, כשליבנו ותפילותינו מכוונות לתת לשבויים כח, עד שישבו הביתה בעוז ובגאון יעקב. בע"ה תיכף ומיד ממש!

בפרשת בהר מתוודעים אנו למצווה נדירה ומרתקת, שכדי לזכות לקיימה, נדרש רוב יושביה עליה: רוב חד משמעי יהודי בארץ ישראל, ואנו בהחלט מתקרבים בצעדי ענק לרגע המכונן הזה.

וְקִדְשְׁתֶּם אֶת שְׁבֵט הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאַרְץ לְכָל יִשְׂרָאֵל יוֹבֵל הוּא תְּהִיָּה לָכֶם וּשְׁבִתֶם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ וְאִישׁ אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשֻׁבוּ. (ויקרא כ"ה"י)

הרמב"ן בפירושו על הפרשה, חולק על רש"י הטוען, כי יובל הוא על שם תקיעת השופר בקרן איל, הואיל ואין בכך כדי להסביר מהי הקריאה החגיגית: "יובל היא".

"אבל אמר: וקראתם דרוור בארץ לכל יושביה, שיהיו כולם בני חורין לדור בכל מקום שירצו, ואמר יובל היא, שבה יובל כל איש אל אחוזתו ואל משפחתו יובילוהו רגליו מרחוק לגור. יובל שי לה' צבאות (ישעיה יח ז), ואמר ועל יוֹבֵל ישלח שרשיו (ירמיה יז ח), פלגים יבלי מים (ישעיה ל כה), הם המעמקים ששם יובלו המים. ונתנה הארץ יבולה. ויהיה פירוש "יובל היא תהיה לכם" הַבָּאָה היא ותהיה כן לכולכם, כי תבאו ותשובו איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו. ועל דרך האמת, "דרור" מלשון דור הולך ודור בא (קהלת א ד), וכן "יובל" שישבו אל היוֹבֵל אשר שם שרשיו, והיא תהיה לכם".

מסכם הרמב"ן, כי היוֹבֵל הוא לכל אחד מישראל. כשניתנת חירות - מוביל היוֹבֵל, בטבעיות ובזרימה היותר קמאיות ופשטות - הביתה. איש אל משפחתו (שחרור עבדים) ואיש אל אחוזתו.

כי זה כל האדם.

(נכתב בהשראת מאמרו של הרב חנן פורת ב"מעט מן האור")

הרבנית רות בנימין

מרצה ויועצת בתחום המשפחה
וחברת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם